

ADVENDIAJA III PÜHAPÄEV A AASTAL

(Esimene lugemine Js 35:1-6a.10)

Lugemine prohvet Jesaja raamatust:

Rõõmustagu kõrb ja kõnnumaa, stepp hõisaku ja puhkegu õitsele. Lillevaip katku teda - nii rikkalikult peab ta õitsema, hõiskama, juubeldama ja rõkkama rõõmust. Antagu temale Liibanoni au; Karmeli mäe ja Saaroni ilu. Ning nemad saavad näha Issanda kirkust ja Jumala ülevust. Tehke tugevaks lõtvunud käed, nõrkenud jalad pange kindlalt seisma! Ütelge neile, kel süda on hirmu täis: Olge julged, ärge kartke - vaata, siin on teie Jumal. Tema kättemaks jõuab, teie Jumala karistus. Tema ise tuleb ja päästab teid. Siis avanevad pimedate silmad ja kurtide kõrvad lähevad lahti. Siis hüppab lonkaja otsekuu hirm ja kidakeelse keel hõiskab. Sest need, keda Issand on vabaks teinud, pöörduvad koju tagasi. Nad tulevad Siionisse hõiskamisega, igavene rõõm särab nende palgeil. Rõõm ja heameel valdavad neid, kurbus ja halin ent taganevad. See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps146 ,6-7. 8-9b. 9c-10)

R: Issand, tule ja päästa meid.

Issand mõistab õiglast kohut neile, kellele tehakse liiga.

Tema annab näljasele leiba

ja päästab lahti kinniseotud.

Issand avab pimedate silmad.

R:

Issand tõstab sirgeks need, kes on küüru vajunud.

Issand kaitseb pagulasi,

Tema aitab vaeslapsi ja lesknaisi.

R:

Issand armastab õigeid,

kuid õela ta juhib eksiteele.

Issand on Kuningas igavesti,

Sinu Jumal, Siion, valitseb põlvest põlve.

R:

(Teine lugemine Jk 5:7-10)

Lugemine püha Jaakobuse kirjast:

Vennad, pidage vastu kuni Issanda tulemiseni, sest vaata - ka põllumees ootab oma maa hinnalist vilja ja on kannatlik ootama, millal tuleb sügisene või lõikuseaegne vihm. Olge siis teiegi kannatlikud, sest Issanda tulemine on lähedal. Vennad, ärge kaevake üksteise peale, et teid hukka ei mõistetaks - vaata, kohtumõistja seisab juba ukse ees. Olgu prohvetid teile oma kannatlikkuse ja pika meelega eeskujuks, sest nemad on kõnelenud Issanda nimel.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Js 61:1)

Halleluuja. Issand on mind läkitanud
kuulutama vaestele õndsusesõnumit. Halleluuja.

(Evangeelium Mt 11:2-11)

Lugemine püha Matteuse evangeeliumist:

Kui Johannes sai vangitornis kuulda Jeesuse tegudest, saatis ta oma jüngrid temalt küsima: "Kas sina oled see, kes pidi tulema, või peame ootama kedagi teist?" Jeesus vastas neile ja ütles: "Minge ja teatage Johannesele, mida näete ja kuulete: pimedad näevad jälle ja halvatud käivad, pidalitõbised saavad puhtaks ja kurdid kuulevad, surnud äratatakse üles ja vaestele kuulutatakse Jumala riiki, ning õnnis on see, kes ei leia, et mina talle pahanduseks olen."

Kui Johannese jüngrid olid lahkunud, hakkas Jeesus rahvale Johannesest rääkima: "Mida te olete läinud kõrbesse vaatama? Pilliroogu, mida tuul kõigutab? Või mida te tahtsite näha? Inimest peeneis rõivais? Vaata, need, kes kannavad peeneid rõivaid, on kuningate kodades! Või miks te olete välja läinud? Et prohvetit näha saada? Jah, minagi ütlen teile: hoopis enamat kui prohvetit! Tema on see, kellest on kirjutatud: "Vaata, ma läkitan oma sõnumitooja su palge eele, kes valmistab sulle tee sinu ees." Tõesti ma ütlen teile, naisest sündinute seast ei ole tõusnud suuremat, kui Ristija Johannes, kes aga vähim on taevariigis, see on suurem kui tema."

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, kes vähim on taevariigis, see on suurem kui Ristija Johannes. See tähendab, Ristija Johannes oli viimane Vana Testamendi prohvet, aga need, kes järgivad Jeesust ja tema Uut Testamenti, saavad taevast suuremaks kui Ristija Johannes? Kuid võibolla talitseme siiski veidi oma võistlusvaimu ja oleme valmis rahule jääma sellega, kui peaksime jääma taevariigis kasvõi natuke

väiksemaks kui tema.

Nojah, ainult et, kui võibolla ainult... ehk ikka kuidagi... mingil kombel... saaks üldse kunagi taevariiki!

Aga mine võta kinni, võibolla on see hoopis alandlikkus, mis teeks meid vähimaks taevariigis, kuid suuremaks kui Ristija Johannes. Jah võibolla, ja võibolla ei või nii olla. Äkki ütleb Jumal meile siis hoopis, et tal on meie võltsalandlikkusest kõrini ja meie koht on põrgus!

Alandlikkus ei ole paraku alati voorus. Kui inimene süveneb väga radikaalselt ideesse oma vääritusest Jumala ees, võib ta välja jõuda kas lausa naeruväärse silmakirjalikkuseni või siis igasuguse lootuse kaotuse ja enesehävituslike mõteteni, mida kristlased on algusest peale pidanud raskeks patuks. Arusaadav: kui inimene ei keskendu oma eluülesandele, mille täitmiseks Jumal ta siia maailma on läkitanud, vaid üritab ennast nagu vigast kaupapoodi tagasi saata, kui ta palub andeks oma olemasolu eest - siis saab alandlikust palvest märkamatuult hoopis etteheide, et Jumal on ta valesti loonud.

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, mingil tasandil peaks inimene Jumalat ka oma sõbrana tajuma - niipalju kui see on võimalik nii ebavõrdsete partnerite puhul -, kuid kindlasti mitte vaenlasena. Igal inimesel on oma loomus, oma geneetilised iseärasused ja kujunemislugu, Jumal on aga inimesele äraarvamatu. See iseärasus määrab ka selle konkreetse sõpruse iseloomu, mille kohta leiame tänases evangeeliumis hea näite.

Ristija Johannese käitumises võib märgata pärilikke sarnasusi tema isa Sakarjasega. Kui Sakarjas sai Jumalalt sõnumi poja sündimise kohta oma viljatuks arvatud naisest, ei suutunud ta seda uskuda. Karistuseks võttis Jumal temalt kõnevõime, kuni poeg oli tõesti sündinud. Samamoodi väljendas Ristija Johannes oma kannatamatust Jeesuse suhtes, kui ta laskis temalt küsida etteheite vormis, kas ta on oodatud Messias või mitte. Seega olid nii Sakarjas kui tema poeg sedavõrd Jumala sõbrad, et me saame neist lugeda lausa pühakirjast, kuid paraku oli neil kombeks olla natuke uskmatud ja selle eest said nad Jumalat ka karistada või noomida. Jumala sõpradeks jäid nad sellegipoolest.

Jumala tehtud märkus või hoiatus ongi inimese jaoks tihti üpris arusaamatu. Kasvõi kui pöörata tähelepanu Jeesuse sõnadele Ristija Johannese kohta, sest mida oskaks inimene arvata taevariigis väike või suur olemisest - eriti veel paradoksi kujul, et suuruse tagatiseks on väiksus? Isegi siis, kui mõeldud on kahte Testamenti, polnud ju Johannes selles süüdi, et tema missioon eelnes Jeesuse avalikule tegevusele, ristiohvritele ja surnuist ülestõusmisele.

Samuti oli ju Johannese isa Sakarjase kahtlus inimlikus mõttes täiesti põhjendatud: kui tema naine polnud juba kõrge vanuseni last ilmale toonud, siis nüüd pidanuks see olema veelgi ebatõenäolisem. Paraku kuulub Jumalale sõbraks olemise juurde ka seik, et vahel kuuleme temalt laitusi, mis tunduvad veidi ebaõiglasel, ja hoiatusi, mille puhul me ei saa aru, mis meid ähvardab. Kuid viimaks on neist õppust võtta kindlasti meie huvides.

Armsad õed ja vennad, meie ei pea ootama kedagi teist, meie ootame teda, kes ta teeb pimedad nägijaks ja paneb halvatud käima, teeb pidalitõbised puhtaks ja annab kurtidele kõrvakuulmise. Me ootame surnute ülestõusmist ja igavest elu tulevases maailmas neile, kes on vaesed Jumala ees; neile, kes on Jumala sõbrad nii külluses kui katsumustes. Aamen.